

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE						
Jméno a příjmení studenta	Zuzana Kunderová					
Název práce	Rozdíly ve vlivu náboženství na utváření morálních zásad					
Vedoucí práce	PhDr. Pavel B. Stránský					
Obor	sociální pedagogika					
Forma studia	prezenční					
Kritéria hodnocení práce	Stupeň hodnocení dle stupnice ECTS					
Formální stránka práce						
Přehlednost a členění práce	A					
Úroveň jazykového zpracování	A					
Dodržení formálních náležitostí (citační norma, formální úprava)			C			
Obsahová stránka práce						
Práce s odbornou literaturou		B				
Formulace cílů práce	A					
Metodika zpracování výzkumné části (cíl, výzkumný problém, druh výzkumu, vzorek, metody)		B				
Analýza dat a splnění cílů práce	A					
Interpretace dat a formulace závěrů práce		B				
Odborný přínos práce a možnost jejího praktického využití		B				
Spolupráce s vedoucím práce	A					
Odůvodnění hodnocení práce (silné a slabé stránky práce):						
<p>Autorka práce se pokusila shrnout v teoretické části bez dalšího rozvádění základní morální nauky vybraných církví, resp. náboženských společností a opřít je o Desatero, jak je naší kultuře zprostředkováno židovskou biblí, resp. spisy rané křesťanské církve. V rozsahu bc. práce pak nelze klást důraz na obsáhlost takového popisu, a tak lze přijmout fakt, že někdy působí výčty nauk až heslovitě.</p> <p>Poměrně odvázně se autorka pouští do hodnocení důvodů současné krize morálky (srov. s. 11) a takové hodnocení se může jevit jako poněkud extrémní a tento postoj se spíše opírá o osobní autorčiny postoje a vnímání současného světa, než o objektivizovanou zjištění.</p> <p>Sympatický je pokus rozřešit otázku, zda-li jsou ateisté či teisté věrnější svým morálním zásadám – problém však nastává v okamžiku, kdy si uvědomíme, že „definovat ateistu“ a vůbec svět jeho morálních zásad je problém na jednu celou práci. Proto může pomoci opřít obecné otázky morálky o Desatero, resp. část Desatera vztahující se k člověku a dále o Kohlbergův experiment, tzv. Heinzovo dilema.</p> <p>Jakkoli je možné diskutovat o zvolené metodologii výzkumu, rozhodně nelze přehlédnout fakt, že výzkum nám znovu odhaluje známou pravdu o nových náboženských skupinách, jako jsou například svědkové Jehovovi, že totiž nauka těchto společností vede jejich členy k vyšší míře konformity názorů a postojů, než je tomu u členů etablovaných denominací a církví, resp. u lidí, kteří se k žádnému náboženství nehlásí.</p> <p>Zajímavým je také zjištění, že tzv. ateisté si nemyslí, že by lhaní bylo v současné době běžné (s. 58), což je v rozporu s názory římských katolíků, jakož i svědků Jehovových. Zajímavé by bylo pokusit se o interpretaci tohoto zjištění. Rovněž stojí za povšimnutí to, že římské katolíci si dovedou představit situaci, kdy by interrupce byla opodstatněná, ačkoli magisterium (učitelský úřad církve) takovou situaci nezná (s. 55).</p> <p>Zpracování kvalifikační práce lze vytknout nedostatečnou průběžnou oporu o odbornou literaturu (alespoň není jasně zřetelná z bibliografických citací pod čarou), dále se setkáváme v nedokonalými korekturami a nesprávným formátováním textu a nekonzistentním způsobem uvádění bibliografických odkazů pod čarou (jejichž zvolení však vedoucí práce preferuje a hodnotí kladně).</p> <p>Věcně je třeba vysvětlit, že farnosti římskokatolické církve se nedělí na děkanáty, ale naopak děkanáty se dělají na farnosti (s. 20) a rozvod v římskokatolické církvi neexistuje ani de iure ani de facto (s. 25), ale mluvíme o odluce od stolu a od lože, což není rozvod v obvyklém chápání. Jiné věcné chyby nenacházím.</p> <p>Bibliografie je korektní.</p> <p>Autorka během konzultací a nakonec svojí prací ukazuje, že umí správně věcně myslet a argumentovat, a tuto svoji schopnost jistě bude moci ve větší šíři prokázat během ústní obhajoby práce.</p>						
Otázky k obhajobě:						
<p>Nechť autorka práce zhodnotí, která náboženská skupina má nejlépe propracovanou a proargumentovanou nauku v oblasti morálky a morální teologie a které náboženské skupiny naopak nemají nauku formálně zešířena zakotvenou. Nechť se pokusí uvést, proč tomu tak dle jejího názoru je a jaká strategie se jí zdá v tomto ohledu jako prospěšnější: tedy zdali je pro církev lépe, aby překládaly jasně formulované mravní zásady nebo se jeví užitečnější ponechat více svobody jednotlivci při zdolávání mravních dilemat.</p>						
Celkové hodnocení*						A
Datum: 02.06.2009			Podpis: PhDr. Pavel B. Stránský v. r.			

* Výsledná známka není aritmetickým průměrem jednotlivých kritérií hodnocení práce.